

YAZ güneşüm

MİNE KARAKAYA

RESİMLEYEN
NURDAN FENERCİ TAŞ

“Tatil tatil!” diye bağıırıp dururken sınıfta
Karneyi alıp başladık yazı yaşamaya.
Mahallede deniz yok, havuz yok belki.
Aman canım, bunlar dert değıl ki!

Hiçbir şey bizi engelleyemez.
Bir araya geldik mi hepimiz
Ağız dolusu güleriz.
Boyoz olmadan eksiğız.
O bizim mahallenin köpeğı
Muhtar gibi tanır gelen gideni.

Ne zaman güneş doğar,
Kalbim sokakta atar.
Çünkü orada oyun var.

Sıcak havada buzsuz yaşayamam.
Daha da uzun anlatamam.

Yaz gelince sarı bisikletimi süslerim.
Yokuş aşağı çok hızlı inerim.
Merak etmeyin, dikkatliyim.

Sakın bir yere kaybolmayın.
Anlatacaklarımı unutmayın.
Şimdi beni biraz tanıyın.

Bazen büyük düşünür, küçük söylerim.
Bazen küçük düşünür, büyük söylerim.
Yine de bence biraz beni dinleyin derim.
Benim adım Yeşim!
Bunlar da size ilk sözlerim.
Takipte kalın, sizi şaşırtabilirim.

Şarkımı beğendin mi? Bunu rap şeklinde okursan
daha iyi anlayabilirsin. Dur, önce bir tanışalım.
Merhaba! Ben Yeşim!

Seni görene kadar çok mutluydum. Karnemi alın-
ca upuzun, eğlenceli yaz tatilim başlayacak san-
mıştım. Sonra bir baktım ki karnemin yanında sen
varsın. O an aklımdan tek bir şey geçti: **“Nereden
çıktın sen?”**

Üzgünüm çünkü seninle ilgilenemem. Kendime söz verdim, bu yaz tatilinde sadece oyun oynayacağım. Sana hiçbir şey yazamam, kusura bakma lütfen. Öğretmenimiz seni bize verirken **“Mutlaka yazın!”** demedi. Ne dedi? Hatırla bakalım.

“Günlük tutmayı deneyin istedim. Her okuduğunuzda eskiden yaptıklarınız aklınıza gelir, mutlu olursunuz. Yazmak zorunda değilsiniz elbette ama anılarınızı paylaşmak istediğinizde size yardımcı olabilir. Belki bir şans verirsiniz...”

Gülay Öğretmen kendi yazıyor mu acaba? Seni bana vermese iyiydi. Bunları bile neden yazdım bilemiyorum. Seninle bir daha görüşemeyiz, hoşça kal.

Beni unutma tamam mı? Ya da unut, sen bilirsin! Dur dur, kırılmanı istemedim. Sadece yazamam, anla işte. Şuraya senin için bir kalp çiziyorum. Bak, küsme lütfen!

Ben bu yaz bol bol bisiklete bineceğim. Sınıftakilerle birbirimize söz verdik, bu yaz hepimiz yarışacağız. Hem Zaman Yıldızları'ndaki haritayı ezberleyip kronos puanlarımı artırmam lazım.

Zaten okul varken annem hep başımda. Elimde tableti gördüğü an düğmesine basılmış gibi tekrar ediyor.

“Ödevin bitti de tablete mi sıra geldi?”

Sınıftakilere yetişmem lazım. Bol puan kazanmam demek, Zaman Asansörü ile seviye atlamam demek. Annem de karışmazsa beşinci seviyeye herkesten önce geçebilirim. Öğretmen de ödev vermeyecekti sözde ama seni tutuşturdu elimize. Her zamanki Gülay Öğretmen işte! Bu sefer sana kanmayacağım güzel öğretmenim. Hele o güzel gözlerine hiç!

Uzun lafın kısıası, seninle görüşemeyiz. Hoşça kal!

19 Haziran

Sana yazmayacağım demiştim ya... Aslında şey... Yani yazmazdım da... Pofff... Galiba... Şu an yazıyorum, farkındayım...

Asel burada değil. O yüzden yazdım. Yoksa tatilde hiç işim olmaz. Biraz Asel'i anlatayım sana. En azından zaman geçer.

Asel, benim en yakın arkadaşım. Bizim mahallenin sonunda yeni yapılan Elit Doğa Sitesi'nde oturuyorlar. Bugün annemden zar zor izin alıp onlara

gitmiştim ama karneleri alınca hemen yazlığa gitmişler. Bana da kapıdaki güvenlikçi abi söyledi. Asel'in anneannesi Foça'da yaşıyor, oraya gitmişler, tatile. En azından vedalaşsak iyi olurdu, onu özleyeceğim. Tüm yaz onu bekleyeceğim.

Bizim yazlığımız yok. O yüzden biz bütün yaz buradayız. Ben de bizim mahallenin yazlıkçısı sayılırım. Asel'i anlatıyordum sana, konu konuyu aınca nerelere geldik böyle... Bu konuda bir numarayım gerçekten. Nerede kalmıştık?

Biz okul dışında onunla pek görüşemiyoruz çünkü onun bale kursundan çıkıp yüzmeye, yüzmeden çıkıp kemana, kemandan çıkıp çanak çömlek kursuna gitmesi gerekiyor. Benim bildiğim tek çanak çömlek sokakta oynarken dediğimiz **"anak çömlek patladı!"** ama Asel için öyle değil. O kursta tabaklar, kupalar yapıyor. Bu yaz bana da ğretecekti. O olmayınca benim hayaller de çanak çömlek gibi patlayıverdi anlayacağın.

Asel'in annesi doktor, bazı günler hastanede nöbet tutuyor. Benim annem de evde nöbet tutuyor ama her gün. devlerimizi yapıp yapmadığımıza, tablette oyun oynayıp oynamadığımıza, tuvaletin ışıklarını açık bırakıp bırakmadığımıza, tabaklarımızdaki yemekleri bitirip bitirmediğimize bakıyor.

Bir de kendisinin KKKBD’si var. Yani “**Kötü Koku Kaçırılmaz Burun Dedektörü**” ile kıyafetlerimizin kirli olup olmadığını hemen anlar.

Madem evdekilere geçtim, sana biraz da ablamdan bahsedeyim. Anneme göre evimizin örnek kişisi odur. Babamın ve benim daha çok yolumuz varmış, düzelir miymişiz acaba bir gün?

Bana hep aynı şeyi sorar.

“Yeşim buraların hâli ne?”

Sanırım onun için nakaratı böyle olan bir şarkı yazacağım.

Öğleden sonra Öykülere gittim, evde değildi. O da sokaktaki en iyi arkadaşım. Bugün günlerden “Ortalıktan Yok Olma Günü” sanırım. Neden kimse bana hiçbir şeyi haber vermiyor?

20 Haziran

Merhaba! Nasılsın? Cevap veremezsin ki... Ben de soruyorum işte!

Dün balkondan Öykü’yü gördüm. “Öyküü!” diye bağırdım ama sanırım duymadı. Bir ara kafasını

